

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **KROON-SERVICE LOGISTICS CZ, s. r. o.**, se sídlem Na Moráni 4878, Chomutov, zastoupený Mgr. Bohuslavem Rollem, advokátem se sídlem Nerudova 63, Chomutov, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 3. 2012, č. j. 15 Af 75/2011 – 43,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 3. 2012, č. j. 15 Af 75/2011 - 43, byla jako opožděná odmítnuta žaloba podaná žalobcem (dále jen „stěžovatel“) proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem (dále jen „finanční ředitelství“) ze dne 15. 6. 2011, č. j. 5542/11-1100-505275. Krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení uvedl, že napadené rozhodnutí finančního ředitelství bylo stěžovateli doručeno dne 15. 6. 2011, čemuž odpovídá vytištěná doručenka ze systému datových schránek založená ve správním spisu. Stěžovatel sice uváděl, že mu bylo napadené rozhodnutí oznámeno doručením dne 19. 7. 2011, ale na výzvu soudu k doložení tohoto tvrzení reagoval pouze jeho zopakováním, které nijak nezdůvodnil ani ničím neprokázal. V přípravném řízení, které bylo nařízeno za účelem ověření, kdy mu bylo napadené rozhodnutí doručeno, uvedl zástupce stěžovatele, že své tvrzení o datu doručení opírá o kopii napadeného rozhodnutí, kterou mu stěžovatel předložil a která je opatřena stěžovatelovým razítkem, v němž je uvedeno „Došlo dne 19. 7. 2011“. Poté krajský soud dospěl k závěru, že mu nebyl předložen žádný relevantní důkaz, který by odůvodňoval

pochybnosti o správnosti údajů o doručení napadeného rozhodnutí vyplývajících z obsahu správního spisu. Svým razítkem mohl stěžovatel opatřit kopii napadeného rozhodnutí kdykoli později. Navíc toto „podací razítko“ není opatřeno žádným podpisem, takže ani nelze zjistit, kdo a kdy jej na kopii listiny umístil. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byla tedy v případě napadeného správního rozhodnutí středa 15. 6. 2011 a posledním dnem dvouměsíční lhůty pro podání žaloby bylo pondělí 15. 8. 2011. Stěžovatel však podal žalobu k poštovní přepravě až dne 13. 9. 2011, tedy opožděně. Z tohoto důvodu krajský soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu pro opožděnost odmítl.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V kasační stížnosti uvedl, že nerozporuje zjištění krajského soudu, že žaloba byla podána k poštovní přepravě dne 13. 9. 2011, ale má za to, že soud učinil nesprávný právní závěr ohledně skutečnosti, od kterého data počala běžet lhůta pro podání žaloby. Napadené rozhodnutí finančního ředitelství mu nebylo doručeno dne 15. 6. 2011, nýbrž teprve dne 19. 7. 2011. Lhůta k včasnému podání žaloby tudíž byla zachována a zákonné předpoklady pro odmítnutí žaloby nebyly splněny. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

Finanční ředitelství ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázalo na svá předešlá vyjádření, která jsou součástí spisového materiálu, a plně se ztotožnilo se závěry krajského soudu. Proto navrhlo, aby kasační stížnost byla jako nedůvodná zamítnuta.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v případě, je-li kasační stížností podána proti usnesení o odmítnutí návrhu (nebo o zastavení řízení), lze ji podat pouze z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. K tomu lze odkázat např. na rozsudek ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS, www.nssoud.cz. V takovém případě je Nejvyšší správní soud oprávněn se v předmětné věci zabývat pouze tím, zda byla žaloba odmítnuta důvodně a nepřísluší mu zabývat se věcnou správností napadeného správního rozhodnutí.

Podle ust. 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 citovaného ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.

Ze správního spisu vyplývá, že stěžovateli bylo napadené rozhodnutí finančního ředitelství doručováno podle ust. § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů. Podle doručenky ze systému datových schránek bylo toto rozhodnutí dodáno do datové schránky stěžovatele

dne 15. 6. 2011 v 15:22:07 a tentýž den v 15:30:08 se přihlásila oprávněná osoba a datová zpráva byla doručena.

Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, že ten, kdo hodlá úspěšně zpochybnit doručení písemnosti, musí toto své tvrzení prokázat. Musí se tedy jednat o prokazatelné skutečnosti, které jsou způsobilé doručení a údaje na doručence zpochybnit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 158/2005 – 82, ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007 – 169, a ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 – 61, všechny dostupné na www.nssoud.cz). Stěžovateli se však nepodařilo zpochybnit doručení tak, aby Nejvyššímu správnímu soudu mohly objektivně vzniknout pochybnosti, že mu napadené rozhodnutí nebylo řádně doručeno dne 15. 6. 2011. V řízení před krajským soudem stěžovatel neprokázal své tvrzení, že mu bylo předmětné rozhodnutí doručeno až dne 19. 7. 2011, a neučinil tak ani v řízení o kasační stížnosti. Přitom není důvodu se odchýlit od závěru, který Nejvyšší správní soud vyslovil v rozsudku ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 65/2009 - 61, www.nssoud.cz, podle kterého, *„(p)okud chtěl žalobce zvrátit důkazní sílu doručenky, nemohl tak učinit strohými a nekonkrétními námitkami.“*

Podle 40 odst. 1, 2 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Dnem určujícím počátek lhůty pro podání žaloby byla středa 15. 6. 2011 a lhůta pro podání žaloby uplynula v souladu s ust. § 40 odst. 1, 2 s. ř. s. v pondělí 15. 8. 2011. Podal-li stěžovatel žalobu k poštovní přepravě dne 13. 9. 2011, jednalo se o žalobu opožděně podanou. Krajský soud proto postupoval v souladu se zákonem, pokud žalobu jako opožděnou odmítl.

Jelikož Nejvyšší správní soud shledal napadené usnesení krajského soudu zákonným, kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. Ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a finančnímu ředitelství žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně
senátu